N°. 3775. 1859.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *ƒ* 5,00; voor de buitensteden franko p. p. *ƒ* 6,00.
Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan „het Bureau van DE TIJD."

WOENSDAG 5 OKTOBER.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *ƒ* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 4 Oktober.

Het doet ons leed geen ruimte beschikbaar te hebben voor het uitvoerig adres van het Amsterdamsch-Utrechtsch Spoorwegkomitee, waarop wij trouwens, reeds eenige dagen geleden, de aandacht onzer lezers vestigden. Inderdaad, elkeen, die op de hoogte van het vraagstuk wil zijn, dat thans het gansche land bezig houdt, dient kennis te nemen van dit belangrijk stuk. Het toont met klaarheid en op grond van stellige gegevens aan, dat er voor het algemeen belang geen verderfelijker rigting aan de ontworpen spoorwegen te geven zou zijn, dan de door de Regering voorgestelde. Het bewijst dat de regel, door de Regering als hoofddoel der spoorwegen aangenomen: „onze havens en de groote middenpunten „van ons verkeer met Noord-Duitschland en de Rijn„provinciën te verbinden, en die verbindingen aldus „aan te leggen, dat zij tevens tusschen de hoofdzetels „van ons binnenlandsch verkeer de meest snelle gemeenschap mogelijk maken" bij haar plannen geheel is voorbijgezien; dat het binnenlandsch verkeer er veel minder vruchten van trekken zal dan langs een anderen, minder kostbaren en omslagtigen, weg te bereiken ware, en dat zij daarenboven aan Antwerpen een regtstreeksche verbinding ten onzen koste met Duitschland schenkt, waarvan die handelsstad tot dus verre geheel was uitgesloten.

Tegenover zulke ontwerpen heeft het Spoorwegkomitee ongetwijfeld ten volle regt de stoute beschuldiging tegen de Regering uit te spreken van *onregtvaardigheid*, *bekrompenheid* en *verkwisting*, evenzeer als het de *vreemde handelwijze der Regering* mag aan de kaak stellen. Die woorden zijn hard maar verdiend, en dubbel moeten zij de Regering treffen om de personen, welke ze bezigen. Immers, men heeft hier niet te doen met een dier adressen in een stormachtige vergadering opgemaakt, en door opgewonden burgers van allerlei gehalte in een ijlende spoorwegkoorts onderteekend, zoo als wij er onlangs uit het Noorden zagen komen; het is hier een bezadigd betoog, op redelijke gronden steunende, vrij van onbewezen hartstogtelijke beweringen, en onderteekend door een vijfentwintigtal van de aanzienlijkste inwoners der Hoofdstad en van Utrecht. Wanneer mannen als de burgemeester van Amsterdam, de prezidenten van de Kamer van Koophandel aldaar en te Utrecht, de prezident der Nederlandsche Bank, de hoofden van aanzienlijke handels- en bankiershuizen op die wijze zich over de Regering uitlaten, dan mag men zich reeds overtuigd houden dat daarvoor de stelligste gronden bestaan, zelfs al waren die niet op zulk een klare wijze opgegeven en uiteengezet als in het bedoelde adres is geschied.

Ongetwijfeld, de handelwijze der Regering is *vreemd*, niet alleen ten opzigte van sommige koncessionarissen, van wie het adres van het Spoorwegkomitee, gewaagt, maar in het geheele verloop der spoorwegzaak. Reeds de rigting door haar aan de Zuiderlijn, volgens de eerste koncessie-Bredius-Sypestein gegeven, was vreemd, vooral wijl de aanvragen van soliede kapitalisten tot den aanleg van een Zuiderspoorweg, in een rigting veel meer strookende met het algemeen belang, door haar een ernstige overweging niet waardig gekeurd werden. En eenmaal de door de heeren Bredius-Sypestein c. s. ontworpen rigting aangenomen hebbende, zocht de Regering die door te drijven langs wegen, van welke de een al vreemder dan de andere was.

Eerst noodigt zij bij cirkulaire de belanghebbende gemeenten uit door geldelijke bijdragen invloed uit te oefenen op de beslissing der wetgevende magt, doch ontdekkende dat zij het met dit Amerikaansche stelsel om stemmen voor haar ontwerpen bij de Vertegenwoordiging te werven, niet ver brengen zou, doet zij eensklaps een nieuwen en stouten stap. Zij breidt de oorspronkelijke koncessie der heeren Bredius-Sypestein c. s. tot meer dan het dubbele van den eersten omvang uit. Deze koncessionarissen, die een lijn hadden aangevraagd, zoo ontzaggelijk kostbaar van aanleg dat het bijna ondenkbaar was, dat die ooit voordeelig voor de ondernemers worden zou, krijgen er door de nieuwe koncessie nog een lijn bij, die de eerste een regtstreeksche konkurrentie aandoet, en daarenboven door een schaarsch bevolkte streek loopt.

Dat deze koncessionarissen zulk een uitbreiding aannemen, waardoor hun eerst ontwerp, dat reeds een financieel waagstuk was, geheel en al bedorven wordt, is niet het minst vreemde van al het vreemde in deze zaak.

Intusschen voorziet de Regering dat zij met een geduchte oppozitie te doen zal krijgen, zoo van degenen, die willen dat lokale belangen voor het algemeen belang zwijgen, als van hen, die regtstreeks door haar plannen benadeeld worden. Het krachtigste element dier oppozitie is de Hoofdstad. Nu poogt zij, door in de toekomst het doorgraven van Holland op zijn smalst voor te spiegelen Amsterdam te bevredigen. Het plan was niet onbehendig bedacht, maar werd zoo onbehendig uitgevoerd dat zij er de oppozitie veeleer door aanwakkerde dan stilde.

Wel begrijpende dat de volksvertegenwoordiging, zoo zij volgens haar pligt het algemeen belang op het oog houdt, onmogelijk haar plannen aannemen kan, roept de Regering het provincialismus te hulp. Zij vereenigt de Noorder- de Zuider- en de Zeeuwsche spoorwegen, hoewel deze in haar voordragt den zoo noodzakelijken zamenhang missen, in één ontwerp, als ware er één geheel, berekenende dat de afgevaardigden uit Groningen en Friesland, ter wille van den Noorderspoorweg, zullen heenstappen over de gebreken en het kostbare van den Zuider- en omgekeerd. Om dus te slagen tracht de Regering de gewigtigste vraagstukken van algemeen belang aan de plaatselijke belangen ter beslissing te geven. Voor de eer van ons vaderland vertrouwen wij dat die berekening falen zal.

Men mag vragen, waartoe die omwegen, waartoe al die kronkelpaadjes, terwijl de Regering de regte baan zou kunnen gaan, zoo zij, toegevende aan het algemeen verlangen, Utrecht aangenomen had als centraalpunt der Nederlandsche spoorwegen, en daardoor de rigting had gekozen, die de natuur-zelve aanwijst? Waarom liever allerlei zonderlinge rigtingen aangenomen, die met elkander in tegenspraak zijn, geen genoegzaam onderling verband bezitten, en al den schijn hebben van, in plaats van welvarende steden en landschappen tot meerdere welvaart te verbinden, slechts kiesdistrikten aan elkander te moeten hechten ter vorming van eene meerderheid voor Regerings-voorstellen?

Men zou kunnen meenen, dat hetzelfde zonderlinge verschijnsel, dat den minister van Financiën eensklaps van bekrompen karigheid tot verkwisting deed overspringen, ook oorzaak was van al het vreemde dat men in de spoorwegzaak heeft zien gebeuren, en een zekere ziekte, een soort van *idée fixe* hem en zijn ambtgenoot van Binnenlandsche Zaken er toe bragt, om werkelijk de lijn over den Moerdijk voor zoo noodzakelijk te houden, dat daardoor al de omwegen om er toe te geraken, gewettigd werden. Ware dit zoo, dan zou men echter in de verschillende toelichtingen, en vooral in die bij de gewijzigde koncessie gevolgd, een becijfering en redenering ten voordeele van die lijn hebben kunnen verwachten; inderdaad deze zijn er te vinden, maar zij berusten op — verkeerde cijfers. Immers wij lezen in het adres van het Amsterdamsch-Utrechtsch Spoorweg-komitee, dat door zijn ingenieur, den heer Fijnje, is voorgelicht: „het is opmerkelijk dat deze cijfers (1) ongeveer 70 à 80 *mijlen* van de *ware lengte der afstanden* verschillen."

Om derhalve voorstanders voor de rigting over den Moerdijk te winnen, stelt de Regering, 1° konkurrerende spoorwegen voor in een schrale streek, terwijl zij het hart des rijks er van ontbloot laat, 2°. vereenigt zij lijnen, die zonder verband met elkander en op verschillende tijdstippen gekoncessioneerd zijn, tot één ontwerp, 3°. drijft zij de anders zoo rustige Hoofdstad des rijks tot gisting en verzet; 4°. wederstreeft zij de koncessionarissen, die de waarlijk nuttige lijn Utrecht-Kuilenburg-'s Bosch aanvragen; 5° maakt zij de groote geldmarkt des rijks van haar plannen afkeerig, zoodat, wanneer haar spoorwegen al komen, die geheel in handen van den vreemdeling zullen geraken; 6°. maakt zij voor Antwerpen een handelsweg, dien deze stad niet bezat, met subsidie en guarantie uit de Nederlandsche schatkist; 7°. stelt zij ettelijke millioenen meer beschikbaar voor de omslagtige en inproduktieve wegen dan voor goede zouden noodig zijn; en als grond voor dit alles weet zij geen andere argumenten op te geven dan cijfers, die geen steek houden!

Inderdaad, het adres van het Amsterdamsch-Utrechtsch Spoorwegkomitee heeft wel reden om van de *vreemde handelwijze* der Regering te spreken. Die handelwijze is zoo vreemd, dat zij allezins opheldering noodig heeft. Wij vertrouwen dat bij de openlijke behandeling der voordragt op het geven dier opheldering aangedrongen zal worden.

(1) Die welke, in de memorie der regering, den afstand van Amsterdam en Rotterdam tot Parijs, langs de verschillende besproken spoorwegen berekenen.

Wij hebben al zeer weinig reden om ons ingenomen te betoonen met hetgeen de *Amsterdamsche Courant* aan vertoogen en redeneringen bevat. En inhoud en wijze van behandeling is in den regel even schraal en waterig. Zeggen wij echter onverbloemd onze meening als die ongunstig moet uitvallen, evenzeer past het ons die niet achter te houden wanneer wij iets prijzenswaards aantreffen, zelfs bij onze tegenstanders. Het is om die reden dat wij de aandacht vestigen op een uitmuntend artikel in de *Amsterdamsche Courant* van heden, getiteld: „Amsterdam en de Regering." De krachtige en handige wijze waarop daarin de grieven der hoofdstad tegen de ministers worden uitgesproken verraadt veel bedrevenheid en talent, waarom men er ook zeker van zijn kan dat dit artikel niet uit de pen der gewone redaktie van het blad gevloeid is.

De schrijver, wijzende op den wrevel, die thans in de Hoofdstad tegen de Regering heerscht, karakterizeert volgenderwijze de beteekenis daarvan:

„Eindelijk geschiedt wat reeds lang door velen werd voorgevoeld: de Hoofdstad, die geduldig, jaren achtereen, onevenredig opgelegde lasten droeg, in zoo menig opzigt werd teruggezet, zoovele verwachtingen in rook verdwijnen, zoovele stellige beloften geschonden zag, — is de *stelselmatige* miskenning harer belangen door de Regering moede, en steekt het hoofd op."

Daarna toont hij aan hoe de Regering, door een reeks van maatregelen alleen de schuld draagt van de heerschende geest van „wrevel en verbittering, waarvan de gevolgen, al schijnen zij niet door kortzigtige staatslieden te worden voorzien, evenwel, naar den natuurlijken loop der dingen, niet zullen achterblijven."

Voorts wordt de jongste vergadering van den Stedelijken Raad besproken. Met ons betreurt de schrijver dat het voorstel van den heer Bienfait niet is aangenomen geworden. Hij drukt den wensch uit dat het voorstel (de aanneming is buiten twijfel) herhaald worde, en zich eene kommissie uit den Raad, met den burgemeester aan het hoofd, naar den Koning begeve, om de belangen van Amsterdam in zake van spoorwegen, verbeterden waterweg en belastingen voor te staan, en Z. M. met nadruk te wijzen op de achteruitzetting der Hoofdstad door Zijne Regering.

Het artikel besluit met de volgende regels:

„Wij weten, dat een maatregel als deze ten doel heeft bij den Koning zelven zijne ministers aan te klagen. In den regel zijn wij geene voorstanders van zulk eene intercessie tusschen de kroon en hare verantwoordelijke dienaren. Maar de zaken hebben eene hoogte bereikt, waarop zulke uiterste middelen onvermijdelijk zijn. Nood breekt wet!"

Zr. Ms. schroefstoomschip *Reinier Claeszen*, onder bevel van den luitenant ter zee der 1e klasse jhr. J. E. W. F. Raders, is in den namiddag van den 1n dezer van de reede van Hellevoetsluis naar zee vertrokken, ter opvolging zijner bestemming naar de Oost-Indiën.

Volgens berigten uit Stuttgardt heeft H. M. onze

Koningin de volksfeesten niet kunnen bijwonen, ten gevolge van eene ligte ongesteldheid. H. M. bevindt zich nog steeds in een eenigzins lijdenden toestand.

De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, zullen zich thans het eerst bezig houden met het onderzoek van het wetsontwerp betrekkelijk de vaststelling van het koloniaal batig slot over 1857. In het begin van de volgende week zal het onderzoek over de Staatsbegrooting voor 1860 aanvangen.

Staat der Nederl. bank op 30 Sept.: Omloopende bankbiljetten *f* 89,839,195; saldo's van vorige rekeningen-courant *f* 28,151,918.04; munt- en munt-materiaal *f* 100,080,904.51½.

Bij beschikking van den 1^{n} dezer is door den minister van Marine aan den matroos van de 1^{e} klasse H. P. Lanius de gouden medalje toegekend, ter zake van zijnen vijftigjarigen diensttijd bij de Nederlandsche zeemagt.

De prijzen van het Vee, besteed ter markt van gisteren, waren als volgt: Runderen, wegende 650 ℔, 1ste kwal. *f* 220, 2de kwal. *f* 190; idem, wegende 600 ℔, 1ste kwal. *f* 210, 2de kwal. *f* 180; idem, wegende 550 ℔, 1ste kwal. *f* 190, 2de kwal. *f* 160. Melk- en Kalfkoeijen van *f* 100, *f* 140 tot *f* 160. Graskalveren van *f* 25 tot *f* 30. Schapen van *f* 20 tot *f* 26. Varkens van 40 tot 44 ct. het Ned. ℔.

Z. M. heeft mr. A. Uyttenhooven opgedragen de waarneming van de funktiën van inspekteur van de Rhijnvaart op Nederlandsch grondgebied en van inspekteur voor de Maasvaart, en dit ter vervanging van H. Dibbetz, overleden; benoemd tot hoofdkommies bij de Algemeene Rekenkamer, W. J. Ockerse Rutten.

's GRAVENHAGE, 4 Okt. Naar men verneemt is Z. K. H. de prins van Oranje uit Stuttgardt naar het groot-hertogdom Luxemburg vertrokken, om tegenwoordig te zijn bij de opening der spoorwegen aldaar.

ARNHEM, 3 Okt. Een vleeschhouwersknecht van den slager Oorsprong alhier was Zaturdag avond bezig met het schoonmaken van een ossenkop. Het mes haakte en dit na zich toe willende trekken, schoot door, met het noodlottig gevolg, dat hij zich in het dijbeen wondde en zich den slagader afstak. Niettegenstaande dadelijk toegebragte geneeskundige hulp, was hij binnen weinige oogenblikken overleden.

NIJMEGEN, 2 Okt. Heden morgen ten 7 ure had een slager, A. W., het ongeluk met te groote kracht den kop van een kalf af te slaan, zoodat het groote mes den slager zelven zoodanig in de zij verwondde, dat hij eenige uren daarna aan de gevolgen is overleden.

's HERTOGENBOSCH, 3 Okt. In de Zaturdag plaats gehad hebbende vergadering van den gemeenteraad, is besloten *a.* niets bij te dragen voor den Zuiderspoorweg zoo als hij gelegd wordt in de thans door de Regering voorgestelde rigting; *b.* *f* 50,000 bij te dragen voor de primitief geprojekteerde lijn Rotterdam, Tilburg, 's Bosch, Helmond; en *c.* minstens *f* 100,000 voor eene lijn regtstreeks op Utrecht.

Alsmede is besloten een adres te zenden zoo aan Z. M. den Koning als aan de Tweede Kamer ten einde de belangen van 's Bosch, die zoo zeer door het tegenwoordig spoorwegontwerp bedreigd worden, mogen behartigd worden.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

ROME, 3 Okt. Het garnizoen van Ancona wordt versterkt.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 3 Okt. Iederen dag geraken de Italiaansche zaken meer en meer in de war, en het kongres, dat met zoo groot verlangen wordt te gemoet gezien om het kluwen te ontwarren, draalt zich te vormen ondanks de aangevangen onderhandelingen; immers uit niets blijkt dat dat ze tot eenig resultaat leiden. Intusschen schijnen de gebeurtenissen een oplossing te gemoet te gaan die de preliminairen van Villafranca niet hebben bedoeld en de verborgene handelingen der diplomatie schijnt niet in staat den loop er van te stuiten. Piëmont, dat zich de rol van Italiës kampioen aanmatigt, is op 't punt om in de kansen van een nieuwen strijd de voordeelen, door den laatsten oorlog behaald, in de waagshaal te stellen, en wordt op dien gevaarlijken weg aangemoedigd door de aansporingen zijner agenten in de landen van Midden-Italië, die zich in zijne bescherming hebben gesteld. Het besluit nopens de laatste gewigtige besluiten van het voorloopig Toskaansche bewind, die de aanhechting bij Piëmont tot een feit maken, is gisteren medegedeeld; heden is door een telegram uit Bologna bekend geworden, dat de wensch der nationale vergadering in de Romagna op dezelfde wijze is vervuld. Het wapenschild van het Huis van Savoije is aan alle openbare gebouwen gehecht, en voortaan zullen de handelingen van het Boloneesche goevernement in naam van Viktor Emmanuel geschieden; de ambtenaren zijn genoodigd geworden om den gekozen Koning en de Sardinische konstitutie trouw te zweren. Die maatregelen en de openbare manifestatiën bij de afkondiging er van, zijn van groot gewigt en 't is niet te verwonderen dat zij, die de verantwoordelijkheid er van dragen, zich met meer kracht dan ooit gereed maken om ze gewapenderhand te verdedigen.

De H. Stoel heeft echter niet gewacht om tegen de vervulling dier feiten te protesteren. Zoodra Viktor Emmanuel's antwoord aan de Boloneesche deputatie te Rome bekend was, heeft Sardiniëns vertegenwoordiger bij den H. Vader, graaf della Minerva, zijn paspoorten ontvangen. Hoe gewigtig deze breuk zij, ze is evenwel slechts eene eerste schrede, op den weg van onvermijdelijke botsingen afgelegd.

Vele Fransche Bisschoppen hebben gemeend ter verdediging van den Paus en diens goevernement te moeten optreden tegen de Romanezen, die — zooals zij het gelieven te noemen — het juk eener betreurenswaardige Regering hebben afgeschud. Ook de Bisschop van Poitiers heeft, als zoovele zijner ambtsbroeders tot zijne geestelijkheid een mandement gerigt, waarbij openbare gebeden voor den Paus voorgeschreven, en de staatkundige vijanden van het pauselijk goevernement in het ware licht gesteld worden; tevens wordt daarin verklaard, dat men niet zonder tegenspraak de heftige aanvallen der honende, lasterlijke en logenachtige beschuldigingen moet laten, waaraan de H. Stoel dagelijks is blootgesteld. Vervolgens zegt de prelaat in zijn mandement: „Zonder iets af te dingen van de persoonlijke eigenschappen der vorsten, die het roer der andere Staten bestieren, noch van de bekwaamheden der ministers, raadslieden en andere beambten van alle orden, welke zij tot het bestuur geroepen hebben, is het Romeinsche goevernement, zoowel in zijn opperhoofd, in zijn hoogwaardigheidbekleeders en zijne vertegenwoordigers in niets ondergeschikt aan eenig bestaand goevernement, en zonder eenige schroom kan het ten aanzien van alle soort van centrale, provinciale en stedelijke administratiën de vergelijking doorstaan, zoowel wat verdiensten en toestand als personen betreft.”

— Lord Cowley is heden ochtend naar Biarritz vertrokken, waarschijnlijk om met graaf Walewski de Engelsch-Fransche expeditie naar China te regelen.

— Volgens een in omloop zijnde gerucht zou de Keizer niet eerder dan den 14^{n} dezer in deze hoofdstad terug zijn.

— Er is besloten een expeditie over land tegen Marokko te ondernemen, hoewel alles voor 't oogenblik aan de grenzen van dat rijk rustig is, ten einde voor goed aan de gestadige strooptogten der Marokkanen een einde te maken. Men zou tot Ouchda oprukken, waar de roovers nestelen. Spanje zou, zijnerzijds, hoewel het beloofd heeft geen veroveringen in Marokko te doen, zich het regt hebben voorbehouden om blokhuizen of forten op te rigten in het land zelf, ter bescherming der punten, die het te Ceuta, Val de Tenez en Mililla aan de kust bezit.

— Er zijn nadere bijzonderheden nopens de twee beschuldigden ter zake van den diefstal van het kind des heeren Hua bekend geworden.

Mme Chereau is de weduwe van een deurwaarder, bewoonde te Orleans met hare dochter een net huisje en leefde van den interest der nalatenschap van haren man. In de deur van het huisje was een traliewerk, waardoor men hen zien kon, die aanschelden — van dat traliewerk wordt melding in de procedure gemaakt, wijl het in de door Leonie, de dochter, gegevene verklaringen een zekere rol speelt.

Bij gelegenheid der bruiloft eener harer vriendinnen, nam een der gasten, de broeder der bruid, die te Parijs kantoorbediende was, zijn intrek ten huize van Mme Chereau; naar het schijnt maakte hij van de hem aangeboden gastvrijheid misbruik, en tusschen hem en Leonie, ontstond een betrekking, welke de bekende nootlottige gevolgen had. Nu en dan bezocht Leonie, zonder voorkennis harer moeder, Parijs om harer minnaar te zien. Volgens de verklaring der moeder was het eerst den 2^{n} Sept. jl. dat zij van de bevalling harer dochter had hooren spreken. Dien dag zou Leonie heimelijk Orleans hebben verlaten om naar Parijs te gaan, werwaarts ook hare moeder zich begaf om haar te zoeken; bij een harer vriendinnen vond zij haar.

Leoni zou aan die vriendin verhaald hebben, dat zij den 10^{n} Junij bevallen en met haar kind en de min naar Parijs gegaan was, om haren verleider tot een huwelijk te bewegen; doch het was haar niet mogen gelukken hem te vinden. Zij verzocht die vrouw verder, uit vrees voor den toorn harer moeder, dat deze daarmede niet zou worden bekend gemaakt; doch de vriendin voldeed aan dat verzoek niet en openbaarde alles. Volgens de verklaring van Mme Chereau, ontstond hierop tusschen haar en hare dochter een vreeselijk tooneel, en Leoni smeekte knielend en weenend om vergiffenis. Eindelijk vroeg de moeder, hoe hare dochter zwanger kon zijn, en bevallen zonder dat zij er iets van ontdekt had. Leoni verklaarde dit door de vele onpasselijkheden, waaraan zij vaak leed, en een afwezendheid harer moeder van zes uren op den 10^{n} Junij, als wanneer een vroedvrouw, die vooraf gewaarschuwd was, haar bezocht, en het kind medegenomen had om er voor te zorgen.

Die verklaringen, hoe onwaarschijnlijk ook, hadden de moeder en hare vrienden er aan geloof doen hechten. De laatste ontving later, na de ontvoering van des heeren Huas kind Leonie, die op haren arm een zuigeling droeg dat zij voor het hare uitgaf, daarbij op allerlei wijze de blijdschap uitdrukkende die zij in het bezit er van smaakte, en doende opmerken hoe sprekend het kind, zooals zij voorgaf, op haren minnaar geleek; waarop de vriendin harer moeder antwoordde, dit volstrekt niet te zien, want dat het kind schoon was en haar minnaar daarop niet kon roemen.

Nadat komediespel keerde zij met het kind van den heer Hua naar Orleans terug, voornemens hare rol bij hare moeder te herhalen. 't Is nu de vraag of de verdere instruktie dezer zaak de bijzonderheden, door Mme Chereau gegeven, zal bevestigen.

— Uit Rome wordt aan het *Journal des Débats*, dd. 27 Sept. geschreven, dat de Fransche ambassadeur verscheiden konferentiën met kardinaal Antonelli heeft gehad en men had opgemerkt dat bij den afloop van eenige de Ambassadeur niet zeer tevreden scheen. Algemeen wordt geloofd, zegt de korrespondent, dat in de talrijke vergaderingen van kardinalen, in den laatsten tijd gehouden, de kardinaal-sekretaris algemeene middelen van bevrediging heeft aangeraden, en verscheidene goed onderrigte personen beweren, dat men in het Vatikaan eindelijk tot hervormingen zal overgaan.

Te Ancona, zoo leest men verder, komen over Triëst verscheidene Oostenrijkers aan, om onder de Pauselijke vaandels dienst te nemen. Men heeft er omstreeks 300 bijeen. Ook zegt men, dat men Spanjaarden wil werven. Twee of vijf dagen geleden zijn twee kanonnen en 200 artilleristen vertrokken; heden nacht is naar Perugia bevel gezonden om drie bataljons Zwitsers naar de Romanesche grenzen te doen oprukken. Intusschen worden die maatregelen beschouwd niet als aanvallende bewegingen, maar als voorzorgsmaatregelen.

— De *Presse* bevat eene korrespondentie uit Turijn van 30 Sept. waarin gezegd wordt, dat er reeds eene schermutseling heeft plaats gehad tusschen Garribaldi en de Pauselijke troepen. Men meende, dat de Zwitsers in de omstreken van Rimini op de revolutionnairen gestooten en dezen aangevallen hadden. Voorts moeten brieven uit Rimini van gekwetsten spreken, welke daar in het hospitaal liggen en men houdt den strijd voor onvermijdelijk.

— De zamenzwering te Konstantinopel doet eenigen van gevoelen zijn, dat Europa de aandacht behoort te vestigen op de Christenen, die zich in het Turksche rijk bevinden, wijl men vreest, dat, in weerwil van den slechten uitslag, een tweede komplot voor de deur staat. Indien de Turksche regering niet overgaat tot eene bezuiniging in de uitgaven, eene verbetering der munt, bestraffing der opligters en knevelaars en tot vele andere hervormingen, zal eene vreemde oorlogsvloot, met landingstroepen aan boord, vereischt worden tot bescherming der Christenen.

Alle voorzorgen worden door de overheid genomen. De troepen blijven in de kazernen en zijn met de artillerie van Pera tot handelen gereed; terwijl des avonds alom sterke posten worden uitgezet.

Hetzij de zamenzwering slechts tegen het leven des Sultans en zijne ministers gerigt was en men de christenen wilde sparen, hetzij dat haar grond bestond in het voornemen, dat men den Sultan toeschrijft, om zich van openbare bezittingen meester te maken of in de woede der soldaten en ambtenaren, wie men de betalingen onthoudt, het misnoegen blijft groot en zoo lang geene goede maatregelen genomen worden, heeft men eene nieuwe uitbarsting te vreezen. Algemeen gelooft men, dat de zamenzwering in verband staat met het voorval der stoomboot op den Bosphorus, welke, eene maand geleden, het jagt des Sultans bijna overzeilde.

De Turksche wet gebiedt dat de kinderen, uit eene Keizerlijke prinses en een onderdaan gesproten, onmiddellijk na hunne geboorte ter dood gebragt worden. In weerwil der tegenwoordige algemeene ontsteltenis heeft die barbaarschheid weer plaats gehad. Eene dochter des Sultans, die met Mahmoud-Pacha gehuwd is, beviel den 26^{n} Sept. van een zoon. De Sultan had haar met zijne gewone goedheid in den loop van den dag bezocht en bevel gegeven om het kind, dat op het punt was ter wereld te komen, in het leven te behouden. In weerwil hiervan werd het gedood, om door die onmenschelijke voorzorg de onlusten te voorkomen, welke eenmaal, ware de knaap in het leven gebleven, uit de nakomelingschap van den Sultan hadden kunnen voortspruiten.

ENGELAND.

LONDEN, 2 Okt. De *Morn. Post* behelst den volgenden brief uit Napels van 24 Sept. jl., waarin teleurstelling over het behoud der openbare orde daar te lande niet onduidelijk wordt te kennen gegeven:

„De soeverein van het koningrijk der Beide-Siciliën is de gelukkigste van al de Italiaansche vorsten, welke hun land met hulp van priesters en soldaten willen regeren. Hij kan doen wat hij maar goedvindt; het volk zal zich tot heimelijk morren bepalen en zich overgeven aan de hoop, dat een leger van een of andere buitenlandsche mogendheid voor zijne zaak zal komen strijden. De Zwitsers zijn nu vertrokken; er is maar een zeer klein aantal van hen hier achtergebleven; de Napolitanen zouden derhalve, indien zij eendragtig waren en moed genoeg hadden, het hoofd kunnen opsteken en den Koning doen weten, dat zij, als Christenmenschen verlangen geregeerd te worden. Maar zij spreken altijd van buitenlandsche hulp en rekenen alleen daarop, terwijl het overige van Italië zoo manmoedig om verbetering zijner politieke gesteldheid kampt. (!!) Dit bevestigt den Koning in de antinationale denkwijze en de overhelling tot Oostenrijk, welke hem door zijne opvoeding eigen geworden zijn. De generaal Filangieri heeft zich laten overhalen om aan het hoofd van het bewind te blijven, maar alle hoop op verbetering is vervlogen. De heer Brenier, de Fransche gezant, is door den Koning met een ridderorde versierd; en de heer Elliot, de vertegenwoordiger van Engeland, verkeert met het hof op zeer vriendschappelijken voet. De vertegenwoordigers van Engeland en Frankrijk zijn wederom getuigen van het wanbestuur hier te lande, zonder genoegzamen invloed te hebben, om daarin eenige verbetering te bewerken. Een paar konsuls zouden hier al het werk der politieke vertegenwoordigers even goed kunnen doen, en de beide mogendheden zouden de voor een gezantschap vereischte uitgaven kunnen besparen. Napels kan, bij het ontwerpen van plannen voor de Europesche staatkunde, buiten de rekening gelaten worden. De Koning wil even zoo regeren als zijn vader, en het volk wil zich even zoo regeren laten als vroeger. Er is geen grond meer, om voor dit land iets goeds te hopen. De Koning heeft aan het Weener kabinet verklaard, dat hij in staat is, om zijn land in orde te houden, en niet gezind is om tot eenig eedgenootschap toe te treden. Veel liever zou hij Oostenrijk helpen om Sardinië te verpletteren, en zou hij troepen voor een kruistogt tegen de Italiaansche nationaliteit leveren. De generaal Pianelli is met eene krijgsmagt van omstreeks [illegible] man Napelsche troepen naar de Romeinsche grenzen gezonden, om de bewegingen van het Midden-Italiaansche leger in het oog te houden. Het Napelsche goevernement acht het mogelijk, dat de revolutionnaire beweging uit den Kerkelijken Staat over het Abruzzengebergte naar het Napelsche grondgebied overslaat. Behalve het vertrek dier troepen is hier in den laatsten tijd niets bijzonders voorgevallen. Te Napels en aan alle postkantoren des lands zijn weder kommissiën ingesteld om de brieven, welke aan de post toevertrouwd worden, te openen en te lezen."

Dit artikel is daarom belangrijk, wijl er uit blijkt dat de in Engelschen zin werkende revolutiemakers, zoo door de houding der regering, als de stemming der bevolking, geen kans tot slagen hebben. Overigens blijven de daarin vervatte opmerkingen voor rekening van den *Morning Post.*

— De dood van den akrobaat Blondin wordt door de New-Yorksche bladen bevestigd. Zij bevatten tevens kurieuze bijzonderheden omtrent zijne begrafenis, waaraan, volgens *The Gallant Fireman*, de vereeniging der brandspuitgasten, waarvan dat blad het orgaan is en die steeds eene bijzondere sympathie voor den waaghals aan den dag heeft gelegd, een werkzaam aandeel heeft genomen. De plegtigheid had plaats onder een verbazenden toevloed van menschen; toespraken werden op het graf gehouden en men spreekt zelfs van een monument voor den koorddanser. Intusschen worden er nog steeds twijfelaars gevonden aan zijn treurig einde, zoowel als aan zijne verbazende kunstverrigtingen.

— De akrobaten, die aan den Niagara hunne waagstukken uitvoeren, hebben weer een ongeluk te betreuren. Zekere Schields had voorgenomen op eene plaats in den vloed te springen, waar de stroom eene 14 mijlsvaart in het uur heeft, en van daar naar land te zwemmen. Hij deed werkelijk den gevaarlijken sprong maar schoot er het leven bij in. Het lijk is niet teruggevonden.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 3 Okt. Gisteren avond kwamen de Prinsregent van Pruissen en prins Frederik Willem te Keulen aan, om bij de inwijding der Rijn-brug tegenwoordig te zijn. De stad was met vlaggen en licht versierd en eene groote menigte op de been. De vorsten namen hunnen intrek bij den regeringspresident von Möller, waar hun ten 9 ure eene serenade werd gebragt.

Dienzelfden dag waren eene menigte aanzienlijke vreemdelingen aangekomen.

Heden ochtend werd eene parade gehouden, waarna de prinsen naar de tribune gingen, welke aan den voet van den Dom is opgerigt, om de inwijding der nieuwe brug bij te wonen. Na een togt, per spoorweg, naar Friedrich-Wilhelms-Hütte, begaven de vorsten zich naar de domkerk, waar zij door den Kardinaal-aartsbisschop, omgeven van het kapittel, en den bouwmeester Zwirner ontvangen werden. Eerst werd het binnenste der kerk bezigtigd, waarna men het zuidelijk-portaal bezocht, waar de acht nieuwe standbeelden van den beeldhouwer Chr. Mohr de aandacht trokken. Men weet dat het beeldwerk van dit portaal door den Prins-Regent geschonken is. Z. Em. de Kardinaal en de heeren Zwirner en Mohr verklaarden den vorsten de beteekenis der beeldwerken en de laatste reikte hun de fotografiën daarvan over. Vervolgens bestegen de prinsen, door den bouwmeester der kerk geleid, den Dom en keerden, na nog eenige plaatsen bezocht te hebben, naar het raadhuis terug.

— Zekere heer Plazmann in Glückstadt heeft een ijzeren wagen vervaardigd voor troepenvervoer te land en te water. De wagen is uit golvende ijzeren platen vervaardigd, heeft 10 voet in de lengte, 4 in de breedte en 2 in de diepte en is zoo ligt, dat acht man hem dragen kunnen. Van onder worden ligte wielen aangebragt en aan beide zijden is een roer. In het water vervoert hij verscheidene personen en eene menigte goederen, die aan wal weder dadelijk weggereden worden.

— Uit eenige brieven van den Weener korrespondent der Hamburgsche *Börsenhalle*, in de jongst verschenen nommers van dat blad voorkomende, blijkt dat er tusschen Frankrijk en Engeland op nieuw eene spanning bestaat, veroorzaakt door het verschil van meening der twee staten, wat de Italiaansche quæstie betreft en door de gebeurtenissen in Marokko. Bedoeld verschil van meening is in de laatstverloopen dagen sterker uitgekomen dan vroeger, en wat Marokko aangaat hetgeen in dien Staat voorvalt en de voornemens van Spanje tegen de inwoners van het Riff, hebben het mistrouwen van Engeland in de hoogste mate opgewekt. „Te Londen, schrijft bedoelde berigtgever, vreest men fransche invazieplannen ten opzigte van Marokko evenzeer als men de toerustingen van Spanje tot een groote expeditie met leede oogen ziet. Binnen kort kunnen dingen gebeuren, die als een bliksemstraal de anglo-Fransche alliantie zullen treffen. Dan eerst zullen aan Europa de oogen opengaan, en zal het te weten komen, waarom Engeland, vóór al de overige vestingen, Gibraltar het eerst met Armstrong-geschut liet wapenen, en waarom Frankrijk, *te midden van den diepsten vrede*, onophoudelijk zijne kusten wapent."

ITALIE.

ROME, 28 Sept. Het is bekend dat de Jezuïeten te Ferrara aan allerlei laagheden ten doel gestaan hebben. De Bisschop van Faënza, vreezende dat de eerwaarde vaders, welke zich aldaar bevinden, insgelijks vervolgd werden, heeft hun huis onder het bestuur van zijn diocees gebragt. Dit belette een hoop revolutionair uitvaagsel niet, het huis binnen te dringen, te plunderen en de relieken te ontwijden. De vikaris begaf zich tot het hoofd des bestuurs en verzocht dezen den soldaten te bevelen het regt van eigendom te beschermen en diergelijke euvelen in het vervolg te voorkomen. De kommandant beloofde dit en zeide zelfs, de schuldigen te zullen opzoeken en straffen. Hij beval een krijgs-wethouder proces op te maken en deze riep den vikaris voor zich.

De vikaris wachtte zich echter wel aan die oproeping, welke zijne geestelijke regten schond, te voldoen, waarop eene tweede uitnoodiging volgde. Toen de vikaris andermaal weigerde, gebruikte de wethouder geweld en zond soldaten op den priester af. Toen de Bisschop vernam, dat zijn vikaris door de gewapende magt voor de vierschaar gesleept was, begaf hij zich onmiddelijk naar de regtzaal, verpletterde de regters onder eene kalme doch zeer krachtige taal, nam zijnen vikaris bij de hand, ging met hem door de verstomde en plaatsmakende toeschouwers en keerde aldus in zijn paleis terug. Deze trek herinnert aan den verheven Pius VII, toen Z. H. den Kardinaal Pacca te Rome uit de handen der Fransche soldaten bevrijdde.

BOLOGNA, 29 Sept. De opperbevelhebber Fanti heeft eene dagorde tot het leger der Ligue van Midden-Italië gerigt, waarin hij het vertrouwen uitdrukt, met behulp der troepen de wenschen van geheel het vaderland te gemoet te kunnen komen. Hij verzekert hun, dat trouw aan het vaandel en volhardend streven tot de overwinning zullen voeren, en in navolging van Napoleon III, die het leger toeriep: „Zijt slechts soldaten!" herhaalt Fanti zijnen vrijbuiters Viktor Emmanuels woorden: „Weest eendragtig en geduldig!" Hij spoort hen aan, onafgebroken en krachtig zaam te spannen om voor elken strijd bereid te zijn, en steeds op de legerhoofden te vertrouwen. Een gedeelte beveelt hij de grenzen te bewaken, terwijl de overigen zich gereed zullen houden, om, waar de vijand opdaagt, toe te snellen. Hij verlangt van hen de militaire zelfverloochening, als eerste pligt des soldaats. Voorts verzekert hij, dat de vlag van Savoye, welke in het roemrijk verleden de Italianen ten strijde voerde en thans weder tegen Oostenrijk wappert, hun met nieuw geluk den weg zal wijzen in de veldslagen, welke Italië voor altijd van de vreemdelingen bevrijden moeten.

NAPELS, 23 Sept. Sinds gisteren zijn hier verscheidene berigten nopens wapeningen te Rome verbreid. De Regering heeft in den verloopen nacht eenige duizende soldaten naar de grenzen van den Kerkelijken Staat gezonden, om daar een observatie-korps op te rigten en, naar men verzekert, zullen nog eenige duizenden volgen.

TURIJN, 1 Okt. Door het goevernement is aan Frankrijk Engeland Rusland en Pruissen een memorandum gezonden, waarin de omstandigheden worden aangegeven, welke de besluiten der nationale vergaderingen in midden-Italië hebben uitgelokt, en de noodzakelijkheid wordt betoogd, dat de groote mogendheden gemeenschappelijk kennis nemen van de volbragte feiten. Verder tracht men er in te bewijzen, dat de zamenhechting volstrekt het politiek evenwigt niet schaadt en der mogendheden geen vrees kan inboezemen. Integendeel moeten zij het monarchaal beginsel schragen door de gestadige oorzaken van beroeringen en revolutiën te doen verdwijnen.

De stichting van een koningrijk zal Italië voor vreemden druk behoeden en die eenheid van magt herstellen, welke het Schiereiland in de laatste eeuw bezat en in 1815 eeniglijk ten bate van Oostenrijk vernietigd is.

Na te hebben aangetoond, dat de herstelling der voormalige vorsten slechts door Oostenrijk zou kunnen volbragt worden, beweert het Sardinische memorandum, dat men gevaar zou loopen de dwalingen en overheersching, waaruit de laatste oorlog is ontstaan, te zien terugkeeren, ten gevolge waarvan onvermijdelijk nieuwe verwikkelingen zouden ontstaan, en mitsdien aan de groote mogendheden wordt verzocht gemeenschappelijk over die gevaren te beraadslagen, en de schikkingen te bekrachtigen, die krachtens het volkenregt van Midden-Italië gemaakt zijn.

— Uit eene statistiek der 37 hospitalen van Brescia blijkt, dat er 32,916 man in opgenomen waren; 17,345 Franschen; 13,959 Italianen en 1612 Oostenrijkers, Hiervan genazen 26,083 en stierven 1723 lijders.

BELGIE.

BRUSSEL, 2 Oktober. Volgens den *Moniteur* bezit België den oudsten man en den oudsten soldaat van Europa, namelijk kapitein Alexander, Viktor, Narcis Viroux, die den 15n Sept. bij koninklijk besluit op pensioen gesteld werd. Hij zou den 9n Nov. 1709 geboren zijn en dus in de volgende maand 150 jaar tellen. In 1830 trad hij, 121 jaar oud, in het geld en verwierf den rang van kapitein en eerst sinds korten tijd gaf hij den wensch te kennen, in zijne geboorteplaats Chimay stil te gaan leven. De *Moniteur* is voor de waarheid dier mededeeling verantwoordelijk.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 4 Oktober.

BEVALLEN (30 Sept.): R. Hilsum, geb. Rozelaar, D.
OVERLEDEN (29 Sept.): C. G. Smit.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	ƒ 55½	2/m. Livorno	ƒ 88½
Zigt „	„ 55⅞	„ Napels	„ 79
2/m. Bordeaux	„ 55	3/m. Petersburg	„ 169
½/m. „	„ 55½	6/w. Weenen	„ 95
3/m. Madrid	„ 241	„ Augsburg	„ 99
„ Cadix	„ 243	„ Frankfort	„ 100
„ Sevilië	„ 240	2/m. Hamburg	„ 35⅝
„ Bilbao	„ 240	Zigt „	„ 35$\frac{5}{16}$
„ Lissabon	„ 40⅜	2/m. Londen	„ 11.65
„ Porto	„ 40¼	Zigt „	„ 11.70
2/m. Genua	„ 45½	Rotterdam	„ ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 3 Okt. België 2½ pc. 55⅝ pc 4½ pc 98⅞; Metal. 59½ p; Nation. 64; Spanje 1½ pc. 33⅝; 3 pc 44⅝.

PARIJS, 3 Okt. Rente kont. 4½ pc. —.—, in liq. 3 pc. —.—; op tijd 3 pc. 69.30; Credit mobilier 807.50; Fr.-Oost. Spoorw. 552.50; Russ. Spoorw.-Aktiën 502.50; N. leen. 3 pc. 65⅜; Spanje 1½ pc. 34⅛; 3 pc. 44; Passive 10½; Cred. Spanje 272.50; Rom. Leening 86.—.

MADRID, 1 Okt. Spanje 3 pc. 44.60; 1½ pc. 34.60.

LONDEN, 3 Okt. Cons. 95¾ a ⅞; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 23⅛ a ⅜; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds —; Grenada uitgest. 5¾ a 5½; id. werkelijke 17¾ a 18¼; 5 pc. Venez. 28 a ½; 2¼ pc. id. 14¾ a 15¼; 3 pc. Port. — a —; 3 pc. Spanje 46¼ a 46¾; 1½ pc. id. 34½ a 34¾; Coupons 4¾ a ⅞; Passive 11 a 11¼; 4½ pc. Russen — a —; 5 pc. id. — a —; 2½ pc. Holland —

a —; 4 pc. id. — a —; Illinois Shares 64 a 65; id. 7 pc. Oblig. 77 a 78; Sardinië 86 a 87; Ecuador —.

WEENEN, 3 Okt. Met. 5 pc. 74.—; 2½ pc. —.—; Nat. 79.10; Loten 1854 4 pc. 110.—; Bank-Aktiën 890; Noord-Baan-akt. —.—; Oostenr. Cred. Loten 96; Cred. Anst. 211.10; O.-Fr. Spoorw.-akt. 262.60; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe —.—; Wissel op Londen 3/m. 11.95; Parijs 48.30; Frankf. —.—; Amst. —.—; Goud 19; Zilver 18¾.

BERLIJN, 3 Okt. Metaliek 5 pc. 60¼; Nationale 65⅛, Stiegl. 5de serie 97; 6de id. 106½; Rusland 5 pc. —, Nieuwe 3 pc. 65⅝; Pruiss. Staats. 4½ pc. 102; id. Nieuwe 5 pc. 103¾; Fr. Oost. Spoorw. 144½; Credit 85¾; Wissel op Londen 3/m. 6 th. 18¼, Parijs —, Hamburg —, Amst. zigt 141⅝, 2/m. 141, Weenen —, Petersburg 96½.

FRANKFORT, 3 Okt. Metalliek 5 pc. 58⅞: Nation. 62⅞, Cred. Akt. 190½, Spanje 3 pc. 43, 1½ pc. 33½; Bankakt. 857, Wissel op Londen 116⅝, Weenen 95⅞, Parijs —, Diskonto —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

	pCt.	3 Okt. a	4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.			
Nederl. Bank	4 ″	164½		
Nederl., Werkel. Schuld a	2½ pCt.	64⁵⁄₁₆	64⁷⁄₁₆	64⅜
Dito Dito	3 ″	77	77¼	77³⁄₁₆
Dito Dito	4 ″	98⅛	98¼	
Amortis. Syndik.	3½ ″	94⅝		
Aand. Handel-Maatsch.	″	127½		
Oost-Ind. Leening	4 ″	97½		
Aand. Holl. Spoorweg.				
Leening idem	4½ pCt.			
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ ″			
Maatschappij van Weld.	4 ″			
België, Cert. Adm. B. bk.	2½ ″			
Dito bij *Rothschild*	2½ ″			
Frankrijk, Certifikaten	3 ″			
Spanje, Obligatiën	1½ ″	33¹⁵⁄₁₆	34	34
Dito	3 ″	45⁷⁄₁₆	45½	
Dito Binnenl.	3 ″	43¼	43⅜	43⁵⁄₁₆
Amortisable Schuld		11⅛		
Bewijzen Coupon		4¹³⁄₁₆	4⅞	
Crediet Instel. bij *Prost & Co.*				
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	44⅞	44¹⁵⁄₁₆	
Dito 1856/1857	3 ″	43⅝	43⁷⁄₁₆	
Dito Uitgestelde				
Rusl. Obl. bij *Hope en C^o.*	5 pCt.	105	105⅛	105
Dito bij idem 1828/1829	5 ″	102⅜	102½	102⅜
Cert. bij idem 1831/1833	5 ″	86⅞	87	
Dito bij idem 1840	4 ″	83½	83⅝	83½
Dito bij *Stieglitz*	4 ″	83⅜	83⅝	83⅝
Dito Nieuwe	4 ″			
Dito 5de Serie	5 ″	92⁷⁄₁₆	92½	92⅞
Dito 1855, 6de Serie	5 ″	101⅛	101⅜	101¼
Dito adm. te Hamburg	5 ″			
Dito dito te Londen	5 ″			
Dito dito dito	4½ ″			
Inschrijving in Assignat.	6 ″			
Certifikaten van dito	6 ″	63¹³⁄₁₆		
Spoorweg Aktiën	5 ″			
Polen, Aand. 1835, fl. 500	f	156½		
Obligatiën	4 pCt.	79⅝	79¾	
Pruissen, Obligatiën	4½ ″	101¹³⁄₁₆	101⅞	
Aandeelen 1854	3½ ″			
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 ″			
Dito dito	4 ″	52¼		
Dito Metalliek	5 ″	56¼	56⁷⁄₁₆	56⁵⁄₁₆
Dito Rente Amsterdam	5 ″	74¾	74⅞	74⅞
Dito Nationale 1854	5 ″	61	61⅜	61
Dito dito	2½ ″	29¹⁵⁄₁₆	30	
Weener Bank-Aktiën	f	861	865	863
Dito Aand. fl. 250, 1839	″	293		
Dito dito ″ 250, 1854	4 pCt.	274		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen				
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 ″			
Dito bij *Rothschild*	5 ″			
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 ″			
Dito	3 ″			
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 ″	100	100¼	
Dito 1839 van £ 100	5 ″			
Dito 1843 ″ £ 100	5 ″			
Dito 1852	4½ ″			
Dito 1858	4½ ″	91⅞		
Sardinië	5 ″			
Peru, Geldl. 1854	4½ ″			
Dito te Parijs				
Ecuador, Oblig. 1855	1 ″			
Venezuela, dito 6 pCt. thans	3 ″	27⅛	27¼	
Dito Uitgestelde	1 ″			
Grenada, Obligatiën	3½ ″	16³⁄₁₆	16⁵⁄₁₆	
Dito Uitgestelde		5¼		
Mexiko dito	3 ″	21¾	21¹³⁄₁₆	
Nrd-Amer., Ph. *Hope en C.*, Lr. A	″	96	96¼	
Dito dito B.	″	99¾		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.			
Amerik. Bank-Aktiën				
Illinois Spoorweg-Aandeelen				
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	81½		
Engeland	5 ″			
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5 ″	4	4¹⁄₁₆	

Handel-Maatschappij kontant —; dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg volgef. 223½, 24; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —; 3 pc. Russen 65⅛; Galv. 56, 57.

Binnenlandsche, Oostenrijksche en Spaansche fondsen werden met levendige handel tot verlaagde prijs afgegeven. In [illegible]sche was eenige prijs. In Zuid-Amerikaansche waren [illegible] gevraagd.

[illegible] Geld. Beleening 3 pCt, Prolongatie 3 pCt., [illegible] — a —.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS
van 4 Oktober tot 3½ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 64⅜; Aand. Handel-Maatsch. —, Spanje, Binnenl. 3 pc. 43¹¹⁄₁₆; Rusl. Obl. bij Hope en C^o. 5 pc. 105, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 101, Oostenrijk, Met. 5 pc. 56½, dito Rente Amst. 5 pc. 75⅛, dito Nationale 1854 5 pc. 61⅜, dito 2½ pc. 30¹⁄₁₆.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIËN.

Metalliek	f 23,90	a —	Pruissische	f 35	a —
Napelsche	″ —,—	″ —	Spaansche	″ —,—	″ —
Div. in £	″ 11,62½	″ —	Hamb. Russ.	″ 32½	″ —
Eng. Russen	″ 11,67½	″ —	Russ. in Z. R.	″ 34	″ —
Fransche	″ 55⅜	″ —	Polen ″ ″ ″	″ 36⅝	″ —
Belgische	″ 55¾	″ —	″ ″ Fl.	″ 27½	″ —

Buitenl. Spanje f 55⅛. Nation. Met. d^o. 1 Julij 1859, f —.—.
Amerik. in D. f 2,34.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIËN.

Stukken à f 10 per Stuk	f 9,60 à 9,70
Oude Gerande Dukaten	″ 5,50 ″ 5,60
Wigtige Souvereinen	″ 11,65 ″ 11,75
″ Pistolen	″ 9,55 ″ 9,65
Stukken van 20 Franks	″ 9,30 ″ 9,40
Baren Goud en Speciën à f 1442,60 per Ned. ℔ fijn	9½ à 10½ pc.

ZILVEREN SPECIËN.

Piasters	per Stuk f 2,55 à 2,60
Stukken van 5 Franks	″ 2,33 ″ 2,36
Brabandsche Kroonen	″ 2,65 ″ 2,70
Fransche	f 2,70 f 2,75
Pruissische Daalders	″ 1,75 ″ 1,78
Zilver 1000 à 980	″ —,— ″ —,—
″ 900 ″ 700	f 104,20 à 105,—

De Coupons, verschenen 1°. Okt. 1859, van Certifikaten 4 pCt. Nationale Schuld, worden betaald als volgt:
Van wege het administratie-kantoor Ketwich en Voombergh, c. s., bij de Associatie-Cassa.
Brondgeest en Zoon, c. s., bij de Associatie-Cassa.
Wed. H. F. Tjeenk, c. s., idem.
Schermbeek en Roelofsz, idem.
Bischoffsheim, c. s., idem.
Saportas, c. s., bij de Ontvang- en Betaalkas.
Van Harpen, c. s., idem.
Koning en van der Goes, ten hunnen kantore.
Huidecoper en van Dielen, te Utrecht, ten hunnen kantore en bij de Associatie-Cassa.
Administratie-Kantoor te Delft, aldaar en bij E. en H. van Cranenburgh.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 3 Okt.

Tarwe stil: 132 ℔ o. witb. Poolsche f 325; 131 ℔ j. dito f 303; 131 ℔ j. bl. dito f 303; 133 ℔ Straalsunder f 304.
Rogge prijshoudend: 118 ℔ Petersburg f 168; 125 ℔ Pruiss. f 195, 196; 125 ℔ o. dito f 192; 119 ℔ Archangel f 169.
Garst lager: j. Mannheimer f 150—160 per 1950 kilo.
Haver 90, 92, 93/2 ℔ n. Voer f 3.65, 3.75; 100/2 ℔ n. dikke f 2.25.
Boekweit prijshoudend: 118, 119 ℔ n. Amersf. f 200, 203; 113 ℔ j. Sleeswijksche f 160.

SCHIEDAM, 3 Okt. Moutwijn f 14.—; Jenever f 19,50 Amst. Proef f 20,75 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling f 0,50 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 3 Okt. Bijkerk, Cornelia, Londen.
HELVOET, 2 Okt. Bruins, Juno, Tjilatjap.

UITGEZEILD:

TEXEL, 4 Okt. Poestkoke, Oceaan, Batavia. - Buykes, Santa Rosa, Curaçao.
HELVOET, 3 Okt. Wilson, Rebecca, Dublin.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 26 September, vertrokken naar:

Keulen. J. R. Wilson, Cöln N°. 19.

Rijnhoogte ARNHEM, 3 Okt. 7 p. 7 duim.
KEULEN, 3 ″ 4 vt. 11 ″

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 3 Oktober, in het O. Z. Heeren Logement.

1. Een Perceel Wei- en Hooiland, Buiten-Singel buiten de Wetering-Barriere, groot b. 1.7817; f 5750, f 150. - 2. Buitenverblijf *Dubbelhoven* en Erven, Otterspad buiten de Wetering-Barriere, YY 124 a 126; f 3600, f 400; te zamen f 11900, f 200, J. J. Gosling. — 3. Huis en Erve, Kerkstraat, II 298; f 3775. — 4. Huis, Tuin en Erve, naast voorgaand Perceel, II 299; f 3725, f 1; te zamen f 7501, f 200, R. W. Hartgerink. — 5. Logement *Vissersoord*, gem. Vinkeveen bij de Nessersl., groot b. 3.8530; f 2275, f 225, Opgehouden. — 6. Huis, Tuin en Erve, Weesperzijde, ZZ 17; f 1700, f 20. — 7. Vier Huizen, Loods en Erven, naast voorgaand Perceel, ZZ 19 a 21; f 1775, f 3; te zamen f 3548, f 50, H. A. Pieters. — 8. Huis en Erve, eerste Anjeliersdwarsstraat, OO 46; f [illegible]. — 9. Dito, naast voorgaand Perceel, OO 47; f 1000, f 45; te zamen f 2295, f 25; J. Schreiber. — 10. Huis en Erve, Tuinstraat, OO 29; f 1750, f 5, A. Fikkert. — 11. Buitenverblijf *Nooit Gedacht*, Jan Hansenpad, N°. 28; f 800, Opgehouden. — 12. Een Kamp Moesland, Oetewalerweg bij het Oetgenspad, groot b. 0.2618, f 350, f 100, Meylink. — 13. Huis en Erve, Reguliersgracht, Y 178; f 3700, f 800, R. W. Hartgerink. — 14. Dito, Gasthuismolensteeg, F 390; f 2450, Opgehouden. — 15. Huis, Tuin en Erve, Egelantiersgracht, NN 56; f 3400, f 25, A. Krenlen, Jz. — 16. Huis en Erve, Korsjespoortsteeg, G 462; f 3550, G. J. van Nes. — 17. Dito, Groote Wittenburgerstraat, T 343; f 1275, F. A. van Os. — 18. Dito, Korsjespoortsteeg, SS 37; f 2600, Opgehouden. — 19. Dito, Buiten-Visscherstraat, TT 335, f 825, F. Reysenbach. — 20. Dito, Tweede Leliersdwarsstraat, GG 348; f 525, f 9, Opgehouden. — 21. Dito, als voren, GG 341; f 420, f 70, Dito.

Advertentiën.

Er wordt gevraagd bij een Pastoor op een dorp in Noord-Holland, tegen primo November, een nette **Werkmeid**, die goed kan Wasschen en een Burger Pot koken, van goede getuigschriften voorzien. Brieven *franco* onder Letter O, aan het Bureau van dit Blad. (1876)

Men vraagt een **Secondant**, R. K., die de Fransche taal kan onderwijzen en tevens veel lust heeft met kinderen om te gaan. Brieven *franco* Pett. V, bij VAN TURNHOUT, Boekh. te Breda. (1877)

Bij den Boekhandel C. L. VAN LANGENHUYSEN is verkrijgbaar:

TRACTATUS DE MATRIMONIO.

Pars I. De matrimonio ejusque proprietatibus; de Sacramenti materia, forma, ministro, deque inseparabili nexu contractum inter et sacramentum; de subjecto matrimonii.
Pars II. De impedimentis matrimonii.
Pars III De sponsalibus.
Pars IV. De proclamationibus.
Pars V. De celebratione et annotatione matrimonii; de benedictione sponsorum et puerperarum.
Pars VI. De juribus et obligationibus ex matrimonio; de divortio seu dissolutione vinculi et cohabitationis; de filiis legitimis et illegitimis; de judicio in causis matrimonialibus.

Auctore

F. P. VAN DE BURGT,

Can. Theol. Cap. Metrop. Ultrag., Prof. in Seminario Rysenburgensi, Bac. S. Theol. in alma univ. Lovaniensi. Vol. gr. in 8 (488 pag.) . . . f 3.00

Alsmede:

Praelectiones Juris Canonici habitae in seminario sancti Sulpitii annis 1857, 1858, 1859. 3 vol. in 12° . . . f 4.00

L'Église Romaine en face de la Revolution par Crétineau-Joly, ouvrage composé sur des documents inédits et orné de portraits dessinés par Staal, 2 forts volumes 8°. . . . f 7.50

Tractatus de Jure Regularium ubi et de religiosis familus quæ vota solemnia vel etiam simplicia perpetua non habent auctore D. Bouix Theologiae et utriusque juris doctore 2 vol. in 8°. . f 7.00

Tractatus de Judiciis Ecclesiasticis ubi et de vicario generali episcopi auctore D. Bouix Theologiae et utriusque juris doctore 2 vol. 8°. . f 6.00

Tractatus de Jure Liturgico auctore D. Bouix vol. in 8° . . . f 2.25.

Tractatus de Parocho ubi et de vicariis Parochialibus necnon monalium, militum et xenodochiorum cappellanis auctore D. Bouix vol. 8° . f 3.50

Histoire du pape Innocent III et de son siècle, d'apres les monuments originaux par Fr. Hurter Président du Consistoire à Schaffouse. Traduction nouvelle, augmentée d'une Introduction de notes historiques et de Pièces justificatives par MM. l'abbé Jager et Th. Vial 2 vol. 8° . . . f 7.50

Theologia Moralis Universa Pio IX pontifici maximo dicata Autore Petro Scavini 4 vol. 12° . . . f 7.00

Dieu l'homme et le monde connus par les trois premiers chapitres de la Genèse, ou nouvelle esquisse d'une Philosophie positive. Au point de vue des Sciences dans leurs rapports avec la Théologie 3 vol. 8° . . . f 9.00

Mémorial du prédicateur ou recueil des divers sujets du Dogme et de la morale catholiques appropriés à la chaire 2 vol. 8°. . . f 6.00

Conférences données à notre-Dame de Paris par M. l'abbé Plantier chanoine honoraire de Paris et de Belley, professeur à la faculté de Théologie de Lyon 2 vol. 8°. . . f 6.00

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever.